

TEMPOR - ADDA
SIMFÒNICA
ALICANTE 23 / 24

04 / 05 / 2024

“Bohemia”

Pasiones

ADDA·SIMFÒNICA ALCANTANTE

Senja Rummukainen, violonchelo / Tomáš Brauner, director invitado

Sábado 4 - 20.00h

Con la colaboración de:
 Sabadell
Fundación

 ADDA
SIMFÒNICA
ALICANTANTE
Josep Vicent
DIRECTOR TITULAR

 DIPUTACIÓN
DE ALCANTANTE

Presidente

Fundació de la Comunitat Valenciana, ADDA.

Presidente de la Excma. Diputación Provincial de Alicante:

Antonio Pérez Pérez

Vicepresidente

Fundació de la Comunitat Valenciana, ADDA.

Diputado de Cultura, Contratación y Residentes Internacionales.

Juan de Dios Navarro Caballero

Auditorio de la Diputación de Alicante

Director Artístico

Josep Vicent

Coordinación Artística

María José García

Coordinación eventos

Miguel Ángel Gallardo

Intendente

Paco Mestre

Producción Artística

Jaume Gavilán

Diseño gráfico - Redes

Mónica Ramos

Gestora de espacios

Mª Carmen Jover

Técnico jurídico

Isabel Alfaro

Gestión Económica

Roberto Paredes

Jose María del Olmo

Secretaria Fundación

Mª José Argudo

Coordinación Administrativa

Desirée Peñalvert

Administración - Secretaría

María Pastor

Tomás Gozalves

Cristina Camarasa

Patricia Martín

Coordinación

Montajes - Mantenimiento

Jesús Soria

Ayudante de mantenimiento

José Manuel Vélez

Técnico de Archivos

Jairo Juan

Técnico de escenario

Mª Eugenia Rodríguez

Ayudante de escenario

Fran Sánchez

Equipo auxiliar

Pablo Carratalá

Alba Vicedo

Noel Baeza

Germán Abellán

Lola García

T21. A11

Sábado 4 de mayo 2024 - 20.00h

“Bohemia”

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE

SENJA RUMMUKAINEN, VIOLONCHELO
TOMÁŠ BRAUNER, DIRECTOR INVITADO

Smetana, El Moldava de Mi Patria

Prokofiev, Sinfonía Concertante para violonchelo y orquesta

Martinů, Sinfonía núm. 4

ÍNDICE

P 6	Notas al programa
P 10	Orquesta ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE
P 12	Senja Rummukainen, violonchelo
P 14	Tomáš Brauner, director invitado
P 16	Textos en valencià
P 24	English text
P 32	Plantilla orquesta ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE

Programa:

Bedřich Smetana , El Moldava de Mi Patria	12:00
Serge Prokofiev , Sinfonía Concertante Op. 125	37:00
I. Andante	11:00
II. Allegro giusto	04:00
III. Andante con moto - Allegretto - Allegro marcato	10:00
Pausa	15:00
Bohuslav Martinů , Sinfonía núm. 4	33:00
I. Poco moderato	07:00
II. Allegro vivo	09:00
III. Largo	09:00
IV. Poco allegro	08:00

Bedřich Smetana

(Litomyšl, Bohemia checa, 1824 - Praga, 1884)

El Moldava (Vitava), poema del ciclo sinfónico

“Ma Vlast” (“Mi Patria”)

El ciclo sinfónico “Mi Patria”, del que forma parte el poema “El Moldava”, confirmó a Smetana como el padre de la escuela sinfónica checa de la que Antonín Dvořák sería el continuador. El ciclo de poemas sinfónicos “Mi Patria” fue compuesto entre 1874 y 1879, después de que tuviera que abandonar la dirección orquestal del Teatro de la Ópera de Praga al sentir los primeros efectos de la sordera. A partir de ese momento, dedicó los diez últimos años de su vida a la composición, quien había sido violinista y pianista y fundador en Praga de dos escuelas de música (en 1849 y en 1861). Las seis obras que integran el ciclo “Mi Patria” son la expresión del credo patriótico de Smetana y evocan la naturaleza checa o personajes y lugares históricos de su país. “El Moldava” fue escrito en tres semanas, entre noviembre y diciembre de 1874. Con este poema sinfónico Smetana da al río checo, afluente del Elba, una importancia nacional comparable a la del Rin para los alemanes o el Danubio para los austríacos. Fue estrenada en Žofín el 4 de abril de 1875. Es una composición que, por su popularidad, ha eclipsado al

resto del ciclo. El comienzo de la obra es una descripción, primero en la flauta y después en el clarinete, de los murmullos de los arroyos que se unen para dar nacimiento al río. De ese “perpetuum mobile” nace la bella y célebre melodía que será el tema dominante de la obra. Los cuadros siguientes describen una escena de caza en los bosques (instrumentos de metal), una boda campesina (danza a ritmo de polka en la madera y la cuerda), el clima de la noche en luna llena, hasta dislocarse en violentos choques orquestales cuando el río llega a la garganta de San Juan, antes de ensanchar su curso para llegar a Praga en una grandiosa culminación. Finalmente, la orquesta se aligera en “diminuendo”, hasta conservar solamente los violines, mientras el río se pierde en la distancia.

Sergei Prokofiev

(Sontsovka, Ucrania, 1891 - Nikolina Gora, Moscú, 1953)

Sinfonía concertante, para violonchelo y orquesta Op.125

Prokofiev abandonó en 1918 la URSS pasando quince años en la emigración en Estados Unidos, Francia y Alemania antes de volver a su país en 1936, en los años más negros de las purgas estalinistas, sin que nunca más se le volviera a permitir salir de la URSS. En 1933, cuando residía en París, inició la composición del concierto para violonchelo y orquesta en Mi menor (opus 58) que finalizaría en Moscú en 1938, después de la cantata “Alexander Nevski”. Con una parte del material de este concierto, que no tuvo éxito al estrenarse en Moscú en noviembre de 1938, Prokofiev escribió para Mstislav Rostropovich, y con su ayuda, esta “Sinfonía concertante (opus 125)” que Rostropovich estrenó el 18 de febrero de 1952 en Moscú bajo la dirección de Sviatoslav Richter, el gran pianista soviético nacido también en tierra ucraniana como Prokofiev. El primer movimiento, como en el concierto en el que se inspira, es de una rica invención melódica, que abunda en cantinelas amplias y viriles. El segundo movimiento, en forma de sonata, contiene temas diferentes a los del concierto precedente, pues fue totalmente recompuesto. El “Final” está escrito en forma de dobles variaciones, donde se ha hecho más intensa la textura y el virtuosismo invade tanto a la parte solista del violonchelo como la de la orquesta. El papel considerablemente ampliado de la orquesta es el que justifica su calificación de “Sinfonía concertante”.

Bohuslav Martinů

(Policka, Bohemia, 1890 - Liestal, Suiza, 1959)

Sinfonía número 4 (H.305)

Martinů está considerado uno de los cuatro grandes de la música checa junto a Smetana, Dvořák y Janáček. Entre 1923 y 1940 vivió en París antes de trasladarse a Estados Unidos hasta 1953. De estos últimos años en América datan sus seis sinfonías. Las cinco primeras fueron escritas una tras otra pero entre la Quinta y la Sexta tuvieron que pasar siete años. La “Sinfonía número 4” de Martinů fue compuesta entre el 1 de abril y el 14 de junio de 1945 y se estrenó el 30 de noviembre de ese mismo año en Filadelfia, bajo la dirección de Eugene Ormandy. Está considerada el punto culminante de la actividad creadora de Martinů en América. Destaca por el equilibrio entre los cuatro movimientos aunque son los centrales los que tienen mayor importancia. Es la única de sus sinfonías que comienza y finaliza en tono mayor. El primer movimiento es breve y conciso, mientras que en el segundo destaca el trío central, con un fuerte perfume checo en el que dialogan el piano y los instrumentos de madera. El “Largo” es de forma ternaria y muy expresivo, mientras que en el último movimiento el segundo de los temas se transforma en himno de victoria que conduce a la coda sincopada final.

ADDA·SIMFÓNICA ALICANTE

*Nominada a los premios de la Academia de la
Música de España 2024*

Orquesta Sinfónica estable de la “Fundación de la Comunitat Valenciana - ADDA”, es a la vez la orquesta residente del Auditorio de la Diputación de Alicante. Rodeada de la luz de la costa mediterránea, ADDA·SIMFÓNICA ALICANTE se ha convertido vertiginosamente en una parte importante de la vida musical valenciana con presencia también en el Palau de les Arts Reina Sofía (ENSEMS 19/20/21/22/23) y española, actuando en Festivales de todo el territorio, debutando internacionalmente en 2022 con un aclamado doble concierto en Berlín.

La personalidad sonora de ADDA·SIMFÓNICA ALICANTE solo se entiende como reflejo de su fundador y director titular Josep Vicent, una orquesta de autor que despierta emociones e inspiración al público en cada uno de sus conciertos.

La orquesta mantiene una intensa actividad en su temporada estable, con un ciclo de música sinfónica compartiendo programación con las más importantes orquestas, directores y solistas del mundo, ocupando un lugar preponderante en la Temporada 23/24 las músicas de Strauss, Berlioz, Chick Corea, Mussorgsky, Ravel, Beethoven, Shostakovich, Adams, Berio, Mahler... Colaborarán artistas de la talla de Stefanie Irányi, Alessi, Muira, London Voices, Messina, Trio VibrArt o Irène Theorin. Junto a su director titular Josep Vicent, aguardan proyectos destacados con el Orfeón Donostiarra en el Auditorio Nacional, Palau de la Música de Barcelona, Auditorio de Zaragoza, así como la única ópera de Manuel de Falla en Concierto (Miquel Ortega), participaciones en el Ljubljana Festival y el Berlioz Festival, además de una apasionante gira por Japón.

Su capacidad de innovación, dinamismo, versatilidad estilística y el talento de sus músicos, convierten a ADDA·SIMFÓNICA ALICANTE en una orquesta que traspasa las salas de concierto, sirviendo a la sociedad con actividades pedagógico-escénicas, junto a Títeres Etcétera entre otros, y conciertos sociales (en residencias y hospitales de todo el territorio). Con su sello renovador en la interpretación de la música de nuestro tiempo, así como con el espacio digital inmersivo de sus Digital Albums, la Orquesta ha desarrollado una intensa producción discográfica y audiovisual para los sellos Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik... consiguiendo el distinguido Melómano de Oro en cuatro ocasiones por sus trabajos “Music for Emotions”, “Fight for Light”, “Ritual Dances” y “Ritmo, The Chick Corea Symphony Tribute”, siendo este último nominado al Grammy Latino 2023 y los Grammy Awards americanos.

Tras su paso, han dejado huella directores y solistas de renombre como Valery Gergiev, María João Pires, Javier Perianes, Paquito D’Rivera, las Hermanas Labèque, Pablo Sáinz Villegas, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Ángeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro, Judith Jáuregui, Marina Heredia y muchos más.

Entre los proyectos más importantes liderados por su Director Titular, destacan las producciones de ópera y escénicas diseñadas conjuntamente con Emilio Sagí o Carlus Padrissa y la Fura dels Baus; (Amor Brujo, Carmen, La Bohème, La Creación, Carmina Burana, Pastoral for the Planet...) el Jazz Sinfónico del “Chick Corea Symphony Tribute”, la integral audiovisual de los ballets de Stravinsky o los estrenos mundiales de los compositores Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Eglund y Jesús Mula.

Con su imparable trayectoria artística, la crítica la define como “un instrumento de primer rango mundial que contagia entusiasmo, con una energía y un sonido al alcance de muy pocas orquestas”, ADDA·SIMFÓNICA ALICANTE y su director titular Josep Vicent, se han convertido en imprescindible marca cultural de su territorio.

SENJA RUMMUKAINEN

violonchelo

Comenzando su carrera en Finlandia en 2014 después de ganar el Concurso de Violonchelo de Turku y convertirse en finalista del Concurso Internacional Tchaikovsky, hoy Senja Rummukainen se convierte en una de las violonchelistas más brillantes de su generación. Elogiada por la crítica por su “increíble poder e intensidad”, actúa con orquestas de renombre en los lugares más importantes.

Los aspectos más destacados de la temporada 2024/2025 incluyen sus debuts con la Orquesta de Cleveland, la Orquesta Nacional Real de Escocia, la Orquesta Filarmónica de Bogotá y la Orquesta Nacional de Gales de la BBC, su actuación en los BBC Proms con Sakari Oramo, en el Festival de Pascua de Salzburgo con la Orquesta Sinfónica de la Radio Finlandesa y Esa-Pekka Salonen.

Actualmente, Senja es invitada regularmente como solista por los principales directores (Jukka-Pekka Saraste, Nicholas Collon, Dima Slobodeniouk, Tarmo Peltokoski, Emilia Hoving) para actuar con la Orquesta Sinfónica de la BBC, la Orquesta Filarmónica de Helsinki, la Sinfonietta Tapiola, la Orquesta Sinfónica de Lahti, Orquesta Sinfónica de Gotemburgo o la Orquesta Sinfónica de Islandia.

La música de cámara es otra pasión de Rummukainen. Su habilidad revelada para ser una compañera sensible en el escenario, atención a los detalles, actitud cuidadosa hacia la música, ampliación constante del repertorio y las habilidades del instrumento le dieron la reputación de una increíble músico de cámara y la oportunidad de compartir escenario con Janine Jansen, Ilya Gringolts, Augustin Hadelich y Olli Mustonen.

Los profesores siempre han abierto nuevas puertas a infinitas posibilidades de la música para Rummukainen. Inició sus estudios en las clases de Taru Aarnio y en la Academia Sibelius, bajo la dirección de Marko Ylönen. En la clase de Truls Mørk en la Escuela Noruega encontró su propia voz personal y, con la ayuda de Jens Peter Maintz en la Universidad de Música de Berlín, encontró otra parte de la caja de herramientas de Rummukainen: la capacidad de explorar la belleza de los pequeños detalles mediante el trabajo de precisión microscópica.

Rummukainen aspira a que su violonchelo suene tan suave y dulce como a ella le gustó cuando lo escuchó por primera vez en el Instituto de Música del Este de Helsinki a la edad de seis años. Tal timbre puede expresar emociones y causarlas en otros incluso con mayor precisión que las palabras, porque es el violonchelo el que más se acerca al timbre humano de todos los instrumentos.

Rummukainen toca actualmente un violonchelo Giovanni Grancino de 1698, propiedad de OP Art Foundation.

TOMÁŠ BRAUNER

director invitado

Director Principal y Director Musical de la Orquesta Sinfónica de Praga, la mejor orquesta de la República Checa con casi 100 años de tradición musical, el checo Tomáš Brauner es además Director Invitado Principal de la Orquesta Filarmónica Bohuslav Martinů.

Del 2013 al 2018 fue director principal de la Filarmónica de Pilsen y desde 2014 hasta 2018 ha sido director invitado principal de la Orquesta Sinfónica de la Radio Checa en Praga. Desde 2018 hasta 2021 ocupó el cargo de director principal de la Orquesta Filarmónica Bohuslav Martinů.

Premiado en el Concurso Internacional de Dirección Dimitris Mitropoulos en Atenas, Tomáš Brauner es activo tanto como director de orquesta como de ópera, colaborando con la Orquesta Filarmónica Checa, Filarmónica de Radio de Alemania, Orquesta Sinfónica de Múnich, Orquesta Sinfónica de Núremberg, Filarmónica Eslovaca, Filarmónica de Cracovia, Orquesta Nacional de Radio de Rumania, Filarmónica de Praga PKF, Orquesta Sinfónica de la Radio de Praga, Orquesta Sinfónica Nacional Checa, Athens Orchestra of Colours, Filarmónica Janáček de Ostrava, Orquesta de Cámara de Praga, Filarmónica Estatal de Košice, Filarmónica Morava de Olomouc, entre muchas otras.

Tomáš Brauner comenzó su carrera como director de ópera en el Teatro J. K. Tyl de Pilsen, dirigiendo numerosas producciones y estrenos, incluyendo “La Gioconda” de Ponchielli, “Don Giovanni” de Mozart, “La doncella de Orleans” de Tchaikovsky, “El turco de Italia” de Rossini, “Rusalka” y “Jacobín” de Dvořák, “Turandot” de Puccini, “Fausto” de Gounod, “Adriana Lecouvreur” de Cilea, “El jorobado de Notre Dame” de Jarre, entre muchas otras.

En la Ópera Estatal de Praga, debutó dirigiendo “Otello” de Verdi, y desde entonces ha dirigido numerosas óperas, incluyendo “Don Quijote” de Massenet, “El barbero de Sevilla” de Rossini, “La Bohème”, “Tosca” y “Turandot” de Puccini, “Nabucco”, “La Traviata” de Verdi, “Carmen” de Bizet, “La flauta mágica” de Mozart, junto con una interpretación en concierto de “Mignon” de Ambrois Thomas y “Giselle” de Adam.

Bedřich Smetana

Smetana (Litomyšl, Bohemia txeca, 1824 - Praga, 1884)
El Vltava (Moldava), poema del cicle simfònic “Ma Vlast”
(“La Meua Pàtria”)

El cicle simfònic sinfònic “La Meua Pàtria”, del qual forma part el poema “El Vltava”, va confirmar a Smetana com el pare de l'escola sinfònica txeca de la qual Antonín Dvořák seria el continuador. El cicle de poemes simfònics “La Meua Pàtria” va ser compost entre 1874 i 1879, després de que haguera d'abandonar la direcció orquestral del Teatre de l'Òpera de Praga en sentir els primers efectes de la sordesa. A partir d'eixe moment, va dedicar els deu últims anys de la seua vida a la composició, ell que havia sigut violinista i pianista i fundador a Praga de dues escoles de música (en 1849 i en 1861). Les sis obres que integren el cicle “La Meua Pàtria” són l'expressió del credo patriòtic de Smetana i evocuen la naturalesa txeca o personatges i llocs històrics del seu país. “El Vltava” va ser escrit en tres setmanes, entre novembre i desembre de 1874. Amb aquest poema simfònic Smetana li dóna al riu txec, afluent del Elba, una importància nacional comparable a

la del Rin per als alemanys o el Danubi per als austríacs. Va ser estrenada en Žofín el 4 d'abril de 1875. És una composició que, per la seua popularitat, ha eclipsat a la resta del cicle. El començament de l'obra és una descripció, primer en la flauta i després en el clarinet, dels murmurs dels corrents que s'uneixen per donar naixement al riu. D'eixe “perpetuum mobile” neix la bella i cèlebre melodia que serà el tema dominant de l'obra. Els quadres següents descriuen una escena de caça en els boscos (instruments de metall), una boda camperola (dansa a ritme de polca en la fusta i la corda), el clima de la nit en lluna plena, fins a dislocar-se en violents xocs orquestrals quan el riu arriba a la gola de Sant Joan, abans d'eixamplar el seu curs per arribar a Praga en una grandiosa culminació. Finalment, l'orquestra s'alligera en “diminuendo”, fins a conservar només els violins, mentre el riu es perd en la llunyania.

Sergei Prokofiev

(Sontsovka, Ucraïna, 1891 - Nikolina Gora, Moscou, 1953)
Simfonia concertant, per a violoncel i orquestra Op.125

Prokofiev va abandonar en 1918 la URSS passant quinze anys en l'emigració als Estats Units, França i Alemanya abans de tornar al seu país en 1936, en els anys més foscos de les purgues estalinistes, sense que mai més se li tornara a permetre eixir de la URSS. En 1933, quan residia a París, va iniciar la composició del concert per a violoncel i orquestra en Mi menor (opus 58) que finalitzaria a Moscou en 1938, després de la cantata "Alexander Nevski". Amb una part del material d'aquest concert, que no va tindre èxit quan va estrenar-se a Moscou en novembre de 1938, Prokofiev va escriure per a Mstislav Rostropóvich, i amb la seua ajuda, aquesta "Simfonia concertant (opus 125)" que Rostropóvich va estrenar el 18 de febrer de 1952 a Moscou sota la direcció de Sviatoslav Richter, el gran pianista soviètic nascut també en terra ucraïnesa com Prokofiev. El primer moviment, com en el concert en el qual s'inspira, és d'una rica invenció melòdica, que abunda en cantinel·les amples i virils. El segon moviment, en forma de sonata, conté temes diferents als del concert precedent, doncs va ser totalment recompost. El "Final" està escrit en forma de dobles variacions, on s'ha fet més intensa la textura i el virtuosisme envaeix tant a la part solista del violoncel com la de l'orquestra. El paper considerablement ampliat de l'orquestra és el que justifica la seua qualificació de "Simfonia concertant".

Bohuslav Martinů

(Policka, Bohèmia, 1890 - Liestal, Suïssa, 1959)
Simfonia número 4 (H.305)

Martinů està considerat un dels quatre grans de la música txeca juntament amb Smetana, Dvořák i Janáček. Entre 1923 i 1940 va viure a París abans de traslladar-se als Estats Units fins a 1953. D'aquests últims anys a Amèrica daten les seues sis simfonies. Les cinc primeres van ser escrites una darrere de l'altra però entre la Cinquena i la Sisena van haver de passar set anys. La "Simfonia número 4" de Martinů va ser composta entre l'1 d'abril i el 14 de juny de 1945 i es va estrenar el 30 de novembre d'eixe mateix any a Filadèlfia, sota la direcció d'Eugene Ormandy. Està considerada el punt culminant de l'activitat creadora de Martinů a Amèrica. Destaca per l'equilibri entre els quatre moviments encara que són els centrals els que tenen major importància. És l'única de les seues simfonies que comença i finalitza en to major. El primer moviment és breu i concís, mentre que en el segon destaca el trío central, amb un fort perfum txec en el qual dialoguen el piano i els instruments de fusta. El "Largo" és de forma ternària i molt expressiu, mentre que en l'últim moviment el segon dels temes es transforma en himne de victòria que condueix a la coda sincopada final.

ADDA·SIMFÒNICA ALACANT

Nominada als premis de l'Acadèmia de la Música d'Espanya 2024

Orquestra Simfònica estable de la “Fundació de la Comunitat Valenciana - ADDA”, és alhora l'orquestra resident de l'Auditori de la Diputació d'Alacant. Envoltada de la llum de la costa mediterrània, ADDA·SIMFÒNICA ALACANT s'ha convertit vertiginosament en una part important de la vida musical valenciana amb presència també en el Palau de les Arts Reina Sofia (ENSEMS 19/20/21/22/23) i espanyola, actuant en Festivals de tot el territori, debutant internacionalment en 2022 amb un aclamat doble concert a Berlín.

La personalitat sonora d'ADDA·SIMFÒNICA ALACANT només s'entén com a reflex del seu fundador i director titular Josep Vicent, una orquestra d'autor que desperta emocions i inspiració al públic en cadascun dels seus concerts.

L'orquestra manté una intensa activitat en la seua temporada estable, amb un cicle de música simfònica compartint programació amb les orquestres més importants, directors i solistes del món, ocupant un lloc preponderant en la Temporada 23/24 les músiques d'Strauss, Berlioz, Chick Corea, Mussorgsky, Ravel, Beethoven, Shostakovich, Adams, Berio, Mahler... Col·laboraran artistes de la talla d'Stefanie Irányi, Alessi, Muira, London Voices, Messina, Trio VibrArt o Irène Theorin. Al costat del seu director titular Josep Vicent, esperen projectes destacats amb l'Orfeó Donostiarra a l'Auditori Nacional, Palau de la Música de Barcelona, Auditori de Saragossa, així com l'única òpera de Manuel de Falla en Concert (Miquel Ortega), participacions en el Ljubljana Festival i el Berlioz Festival, a més d'una apassionant gira pel Japó.

La seua capacitat d'innovació, dinamisme, versatilitat estilística i el talent dels seus músics, converteixen a l'ADDA·SIMFÒNICA ALACANT en una orquestra que traspasa les sales de concert, servint a la societat amb activitats pedagògic-escèniques, al costat de Títeres Etcétera entre altres, i concerts socials (en residències i hospitals de tot el territori).

Amb el seu segell renovador en la interpretació de la música del nostre temps, així com amb l'espai digital immersiu dels seus Digital Albums, l'Orquestra ha desenvolupat una intensa producció discogràfica i audiovisual per als segells Warner Classics, Ària Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik... aconseguint el distingit Melòman d'Or en quatre ocasions pels seus treballs “Music for Emotions”, “Fight for Light”, “Ritual Dances” i “Ritmo, The Chick Corea Symphony Tribute”, sent aquest últim nominat al Grammy Latino 2023 i als GRAMMYAWARDS americans. Després del seu pas, han deixat empremta directors i solistes de renom com Valery Gergiev, Maria João Pires, Javier Perianes, Paquito D'Rivera, les Germanes Labèque, Pablo Sáinz Villegas, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Ángeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro, Judith Jáuregui, Marina Heredia i molts més.

Entre els projectes més importants liderats pel seu Director Titular, destaquen les produccions d'òpera i escèniques dissenyades conjuntament amb Emilio Sagi o Carlus Padrissa i la Fura dels Baus; (Amor Brujo, Carmen, La Bohème, La Creació, Carmina Burana, Pastoral for the Planet...) el Jazz Simfònic del “Chick Corea Symphony Tribute”, la integral audiovisual dels ballets de Stravinski o les estrenes mundials dels compositors Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Eglan i Jesús Mula.

Amb la seua imparable trajectòria artística, la crítica la defineix com “un instrument de primer rang mundial que contagia entusiasme, amb una energia i un so a l'abast de molt poques orquestres”, ADDA·SIMFÒNICA ALACANT i el seu director titular Josep Vicent, s'han convertit en imprescindible marca cultural del seu territori.

SENJA RUMMUKAINEN. Violoncel

Començant la seua carrera a Finlàndia en 2014 després de guanyar el Concurs de Violoncel de Turku i convertir-se en finalista del Concurs Internacional Tchaikovsky, hui Senja Rummukainen es converteix en una de les violoncel·listes més brillants de la seua generació. Elogiada per la crítica pel seu “increïble poder i intensitat”, actua amb orquestres de renom en els llocs més importants.

Els aspectes més destacats de la temporada 2024/2025 inclouen els seus debuts amb l'Orquestra de Cleveland, l'Orquestra Nacional Real d'Escòcia, la Orquestra Filharmònica de Bogotà i l'Orquestra Nacional de Gal·les de la BBC, la seua actuació en els BBC Proms amb Sakari Oramo, en el Festival de Pasqua de Salzburg amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Finlandesa i Eixa-Pekka Salonen.

Actualment, Senja és convidada regularment com a solista pels principals directors (Jukka-Pekka Saraste, Nicholas Collon, Dima Slobodeniouk, Tarmo Peltokoski, Emilia Hoving) per a actuar amb l'Orquestra Simfònica de la BBC, l'Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki, la Sinfonietta Tapiola, l'Orquestra Simfònica de Lahti, Orquestra Simfònica de Göteborg o l'Orquestra Simfònica d'Islàndia.

La música de cambra és una altra passió de Rummukainen. La seua habilitat revelada per a ser una companya sensible en l'escenari, atenció als detalls, actitud acurada cap a la música, ampliació constant del repertori i les habilitats de l'instrument li van donar la reputació d'una increïble músic de cambra i l'oportunitat de compartir escenari amb Janine Jansen, Ilya Gringolts, Augustin Hadelich i Olli Mustonen.

Els professors sempre han obert noves portes a infinites possibilitats de la música per a Rummukainen. Va iniciar els seus estudis en les classes de Taru Aarnio i en l'Acadèmia Sibelius, sota la direcció de Marko Ylönen. En la classe de Truls Mørk a l'Escola Noruega va trobar la seua pròpia veu personal i, amb l'ajuda de Jens Peter Maintz en la Universitat de Música de Berlín, va trobar una altra part de la caixa d'eines de Rummukainen: la capacitat d'explorar la bellesa dels xicotets detalls mitjançant el treball de precisió microscòpica.

Rummukainen aspira al fet que el seu violoncel sone tan suau i dolç com a ella li va agradar quan ho va escoltar per primera vegada en l'Institut de Música de l'Est d'Hèlsinki a l'edat de sis anys. Tal timbre pot expressar emocions i causar-les en uns altres fins i tot amb major precisió que les paraules, perquè és el violoncel el que més s'acosta al timbre humà de tots els instruments.

Rummukainen toca actualment un violoncel Giovanni Grancino de 1698, propietat d'OP Art Foundation.

TOMÁŠ BRAUNER. Director convidat

Director Principal i Director Musical de l'Orquestra Simfònica de Praga, la millor orquestra de la República Txeca amb gairebé 100 anys de tradició musical, el txec Tomáš Brauner és a més Director Convidat Principal de l'Orquestra Filharmònica Bohuslav Martinů.

Del 2013 al 2018 va ser director principal de la Filharmònica de Pilsen i des de 2014 fins a 2018 ha sigut director convidat principal de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Praga. Des de 2018 fins a 2021 va ocupar el càrrec de director principal de l'Orquestra Filharmònica Bohuslav Martinů.

Premiat en el Concurs Internacional de Direcció Dimitris Mitropoulos a Atenes, Tomáš Brauner és actiu tant com a director d'orquestra com d'òpera, col·laborant amb l'Orquestra Filharmònica Txeca, Filharmònica de Ràdio d'Alemanya, Orquestra Simfònica de Munic, Orquestra Simfònica de Nuremberg, Filharmònica Eslovaca, Filharmònica de Cracòvia, Orquestra Nacional de Ràdio de Romania, Filharmònica de Praga PKF, Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga, Orquestra Simfònica Nacional Txeca, Athens Orchestra of Colours, Filharmònica Janáček d'Ostrava, Orquestra de Cambra de Praga, Filharmònica Estatal de Košice, Filharmònica Morava d'Olomouc, entre moltes altres.

Tomáš Brauner va començar la seua carrera com a director d'òpera al Teatre J. K. Tyl de Pilsen, dirigint nombroses produccions i estrenes, incloent “La Gioconda” de Ponchielli, “Don Giovanni” de Mozart, “La donzella d'Orleans” de Txaikovski, “El turc d'Itàlia” de Rossini, “Rusalka” i “Jacobín” de Dvořák, “Turandot” de Puccini, “Faust” de Gounod, “Adriana Lecouvreur” de Cilea, “El corbatxut de Notre Dame” de Jarre, entre moltes altres.

A l'Òpera Estatal de Praga, va debutar dirigint “Otello” de Verdi, i des d'aleshores ha dirigit nombroses òperes, incloent “Don Quijote” de Massenet, “El barber de Sevilla” de Rossini, “La Bohème”, “Tosca” i “Turandot” de Puccini, “Nabucco”, “La Traviata” de Verdi, “Carmen” de Bizet, “La flauta màgica” de Mozart, junt amb una interpretació en concert de “Mignon” d'Ambrois Thomas i “Giselle” d'Adam.

Bedřich Smetana

(Litomyšl, Czech Bohemia, 1824 - Prague, 1884)

The Vltava (Moldau), poem from the symphonic cycle “Ma Vlast” (“My Homeland”)

The symphonic cycle “My Homeland”, which includes the poem “The Vltava”, cemented Smetana’s status as the father of the Czech symphonic school, which Antonín Dvořák would later continue. The cycle of symphonic poems “My Homeland” was composed between 1874 and 1879, after he had to abandon orchestral conducting at the Prague Opera Theatre due to the onset of deafness. From that point, he devoted the last ten years of his life to composition, having been a violinist and pianist and the founder of two music schools in Prague (in 1849 and in 1861). The six works that make up the cycle “My Homeland” are the expression of Smetana’s patriotic creed and evoke the Czech nature or historical characters and places of his country. “The Vltava” was written in three weeks, between November and December of 1874. With this symphonic poem, Smetana gives the Czech river, a tributary of the Elbe, a national importance comparable to the Rhine for the Ger-

mans or the Danube for the Austrians. It premiered in Žofín on April 4, 1875. It is a composition that, due to its popularity, has overshadowed the rest of the cycle. The beginning of the work is a description, first in the flute and then in the clarinet, of the murmurs of the streams that join to give birth to the river. From this “perpetuum mobile” emerges the beautiful and famous melody that will be the dominant theme of the work. The following scenes describe a hunting scene in the woods (brass instruments), a peasant wedding (polka rhythm dance in woodwinds and strings), the mood of a night in full moon, until it dislocates into violent orchestral clashes when the river reaches the St. John’s gorge, before widening its course to reach Prague in a grand culmination. Finally, the orchestra lightens in “diminuendo”, retaining only the violins, as the river fades into the distance.

Sergei Prokofiev

(Sontsovka, Ukraine, 1891 - Nikolina Gora, Moscow, 1953)
Sinfonia Concertante, for cello and orchestra Op.125

Prokofiev left the USSR in 1918, spending fifteen years in emigration in the United States, France, and Germany before returning to his country in 1936, during the darkest years of the Stalinist purges, never being allowed to leave the USSR again. In 1933, while residing in Paris, he began composing the cello and orchestra concerto in E minor (opus 58) which he completed in Moscow in 1938, following the cantata “Alexander Nevsky”. Using some of the material from this concerto, which was unsuccessful when premiered in Moscow in November 1938, Prokofiev wrote, with the help of Mstislav Rostropovich, the “Sinfonia Concertante (opus 125)” which Rostropovich premiered on February 18, 1952 in Moscow under the direction of Sviatoslav Richter, the great Soviet pianist also born in Ukrainian land like Prokofiev. The first movement, like the concerto it is inspired by, is of rich melodic invention, abundant in broad and virile tunes. The second movement, in sonata form, contains themes different from the preceding concerto, as it was completely recomposed. The “Finale” is written in the form of double variations, where the texture and virtuosity have become more intense, invading both the cello solo part and the orchestra. The significantly expanded role of the orchestra justifies its classification as a “Sinfonia Concertante”.

Bohuslav Martinů

(Policka, Bohemia, 1890 - Liestal, Switzerland, 1959)
Symphony No. 4 (H.305)

Martinů is considered one of the four greats of Czech music alongside Smetana, Dvořák, and Janáček. Between 1923 and 1940, he lived in Paris before moving to the United States until 1953. His six symphonies date from these last years in America. The first five were written consecutively, but seven years elapsed between the Fifth and the Sixth. Martinů’s “Symphony No. 4” was composed between April 1 and June 14, 1945, and premiered on November 30 of that same year in Philadelphia, under the baton of Eugene Ormandy. It is considered the pinnacle of Martinů’s creative activity in America. Notable for the balance among its four movements, the central ones hold greater significance. It is the only one of his symphonies that begins and ends in a major key. The first movement is brief and concise, while the second features a central trio with a strong Czech flavor in which the piano and woodwind instruments converse. The “Largo” is ternary in form and very expressive, while in the final movement the second of the themes transforms into a victory anthem that leads to the final syncopated coda.

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE

Nominated to the Spanish Academy of Music Awards 2024.

Symphony orchestra of the Valencia Region Foundation – ADDA, based at ADDA (Alicante Provincial Council Concert Hall), in a Mediterranean city where the sun shines all year round, ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE has become an integral part of the music scene in the Valencia Region, performing as well at Palau de les Arts Reina Sofia and throughout Spain, with performances at festivals all over the country, making their international debut in 2022 with an acclaimed double concert in Berlin. ADDA·Simfònica's musical personality reflects that of its founder and chief conductor Josep Vicent. Under his baton, the orchestra takes the audience on an emotional and inspirational journey in every concert. The orchestra maintains an intense activity in its Concert Season, sharing programming with the most renowned orchestras, conductors and soloists in the world, featuring pieces by Strauss, Berlioz, Chick Corea, Mussorgsky, Ravel, Beethoven, Shostakovich, Adams, Berio, Mahler... and artists such as Stefanie Irányi, Alessi, Muira, London Voices, Messina, Trio VibrArt or Iréne Theorin, during the next 23/24 season. Hand in hand with chief conductor Josep Vicent, await outstanding projects with the Orfeón Donostiarra at the National Auditorium in Madrid, Palau de la Música in Barcelona, Auditorium of Zaragoza, as well as the only opera by Manuel de Falla in Concert (Miquel Ortega), Ljubljana Festival and Berlioz Festival, in addition to an exciting tour through Japan.

While ADDA·Simfònica's capacity for innovation, dynamism, stylistic versatility and talent have impressed concert hall audiences, this socially committed ensemble has performed in many other settings, collaborating on educational projects with Títeres Etcétera or giving performances in care homes and hospitals across Alicante province.

It has launched ground-breaking initiatives focused on contemporary music, as well as a series of immersive Digital Albums. The orchestra has released more than 15 albums and other audio-visual products for a number of labels like Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi or IMM Klassik. Four albums have been awarded the prestigious “Melómano de Oro”, those being “Music for Emotions”, “Fight for Light”, “Ritual Dances” and “Ritmo The Chick Corea Symphony Tribute”, the latter being as well nominated for the Latin GRAMMY and the american GRAMMY AWARDS.

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE has performed alongside extraordinary conductors and soloists, such as Valery Gergiev, Maria João Pires, Javier Perianes, Paquito D’Rivera, the Labèque sisters, Pablo Sáinz-Villegas, Joaquín Riquelme, Stefanie Irányi, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Ángeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro Judith Jáuregui, or Marina Heredia, among many others.

Remarkable projects led by chief conductor Josep Vicent include opera and stage productions designed jointly with Emilio Sagi or Carlus Padrissa and La Fura dels Baus (El Amor Brujo, Carmen, La Bohème, The Creation, Carmina Burana, Pastoral for the Planet, etc.); the “Chick Corea Symphony Tribute”; all of Stravinsky's ballets in audio-visual format; or world premieres of works by composers Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Eglund and Jesús Mula.

With an unstoppable artistic career that music critics define as “a world-class instrument that spreads enthusiasm, with an energy and sound within the reach of very few orchestras”, ADDA SIMFÒNICA ALICANTE and its chief conductor Josep Vicent have become an essential cultural mark.

SENJA RUMMUKAINEN. Cello

Starting her career in Finland in 2014 after winning the Turku Cello Competition and became a finalist of the International Tchaikovsky Competition, today Senja Rummukainen becomes one of the brightest cellists of her generation. Praised by critics for her “unbelievable power and intensity”, she performs with the renown orchestras at the most remarkable venues.

2024/2025 season's highlights include her debuts with the Cleveland Orchestra, Royal Scottish National Orchestra, Orquestra Filarmonica de Bogota and BBC National Orchestra of Wales, performance at the BBC Proms with Sakari Oramo, at the Salzburg Easter Festival with the Finnish Radio Symphony Orchestra and Esa-Pekka Salonen.

Nowadays, Senja is regularly invited as a soloist by the leading conductors – Jukka-Pekka Saraste, Nicholas Collon, Dima Slobodeniouk, Tarmo Peltokoski, Emilia Hoving – to perform with the BBC Symphony Orchestra, Helsinki Philharmonic Orchestra, Tapiola Sinfonietta, Lahti Symphony Orchestra, Gothenburg Symphony Orchestra, Iceland Symphony Orchestra.

Chamber music is Rummukainen's another passion. Her revealed ability to be a sensitive partner on a stage, attention to details, careful attitude to music, constant extending of the repertoire and the abilities of the instrument gave her both the reputation of an amazing chamber musician and opportunity to share a stage with Janine Jansen, Ilya Gringolts and Augustin Hadelich and Olli Mustonen.

Teachers have always opened new doors to endless possibilities of music for Rummukainen. She started her studies in the classes of Taru Aarnio. At the Sibelius Academy, under the guidance of Marko Ylönen, she learned to handle large lines and large entities.

In the Class of Truls Mørk at the Norwegian School she found her own personal voice, and with the help of Jens Peter Maintz at the University of music Berlin, another part of Rummukainen's toolbox was found: the ability to explore the beauty of small details by working with microscopic precision.

Rummukainen aims for her cello to sound as smooth and sweet as she liked it when she first heard it at the East Helsinki Institute of Music at the age of six. Such timbre can express emotions and cause them in others even more precisely than words, because it is the cello that is closest to the human timbre of all instruments. Rummukainen currently plays a Giovanni Grancino cello from 1698, owned by OP Art Foundation.

TOMÁŠ BRAUNER. Guest Conductor

Tomáš Brauner is Chief Conductor and Music Director of the PRAGUE SYMPHONY ORCHESTRA and Principal Guest Conductor of the Bohuslav Martinů Philharmonic Orchestra. From 2013 - 2018 he was Chief Conductor of the Pilsen Philharmonic, and from 2014 - 2018 he has been Principal Guest Conductor of the Czech Radio Symphony Orchestra in Prague. From 2018 - 2021 held the position Chief conductor of the Bohuslav Martinů Philharmonic Orchestra.

His guest appearances have seen him conducting the Czech Philharmonic Orchestra, Deutsche Radio Philharmonie, Munich Symphony Orchestra, Nürnberger Symphoniker, Slovak Philharmonic, Radio State Orchestra, The Cracow Philharmonic, National Radio Orchestra Romania, PKF Prague Philharmonia, Prague Radio Symphony Orchestra, Czech National Symphony Orchestra, Orchestra of Colours Athens, Janáček Philharmonic Ostrava, Prague Chamber Orchestra, Kosice State Philharmonic, Moravian Philharmonic Olomouc, and many more. Tomáš Brauner began his opera conducting career at the J. K. Tyl Theatre in Pilsen, and at the Prague State Opera, he debuted conducting Verdi's Othello. He has since conducted numerous operas including Massenet's Don Quijote, Rossini's The Barber of Seville, Puccini's La Bohème, Tosca, Turandot, Verdi's Nabucco, La Traviata, Bizet's Carmen, Mozart's The Magic Flute, along with a concert performance of Mignon by Ambrois Thomas, and Giselle by Adam. At the National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava, he has conducted Verdi's Nabucco and Ernani, Puccini's Il Trittico, Donizetti's Maria Stuarda, Gounod's Romeo and Juliet, Thomas's Hamlet or Janáček's Kátá Kabanova.

In 2019 he had new productions at the Slovak National Theatre with Hoffman's Les Comptes de Hoffmann.

Tomas Brauner has appeared at festivals such as the Richard Strauss Festival in Garmisch Parten-Kirchen where he has performed Strauss's An Alpine Symphony with the Prague Radio Symphony Orchestra. He has also appeared at the Bad Kissingen International Music Festival, Prague Spring International Music Festival, Dvořák Prague International Festival, Smetana's Litomyšl International Opera Festival, and at the International Music Festival Český Krumlov. His recording of the complete cello works by Bohuslav Martinů for the Dabringhaus und Grimm label won Classic Prague Awards 2017. Tomáš Brauner's discography including recordings - Karel Husa - Music for Prague (Supraphon), Dvořák's Slavonic Rhapsodies (Arco Diva) and for label of Czech Radio Radioservis Complete Piano Concertos by Bohuslav Martinů and Tchaikovsky's Manfred and Fatum.

Tomáš Brauner studied the oboe and conducting at the Prague State Conservatory. He graduated from the Conducting the Academy of Performing Arts in Prague with Prof. Radomil Eliška. He continued his conducting studies at the Universität für Musik und darstellende Kunst in Vienna with Prof. Uroš Lajovič. In 2017 Tomáš Brauner received the Art Prize of the City of Pilsen for outstanding artistic contribution. Tomáš Brauner is a prizewinner at the Dimitris Mitropoulos International Conducting Competition in Athens) in 2010.

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE
Josep Vicent, director titular

Plantilla

Violines primeros

Raisa Ulumbekova, **concertino**
Anna Korpalska
Estefanía del Barrio
Anna Sibila
Magdalena Gacek
Pavel Penev
Anastassia Kondakova
Rodrigo Fernandes
Claudio César Álvarez
Ana Isabel García
Dmytro Demydov
María Ferrando
Daniel Henao

Violines segundos

Anna Rubanez
Dante Bertolino
Olivia Kucharska
Marcos Sanjuan
David Otto
Cecilia Silveri
Jesús Darío Dorado
Eva Ortells
Vanja Skokovic
María Micó
Rafael Carrasco

Violas

Vicent Emmanuel Nogués
Máximo Aroca
Paloma Cueto-Felgueroso
Marta Pérez
Lesster Frank Mejías
Paula Romero
Yana Kucherova
Stephane Cámara
Alberto Castillo

Violonchelos

Zsófia Keleti
Anastasia Laskova
Pedro José Bonilla
Mario Castelló
Urszula Kopijkowska
Saem Heo
Ángela García

Contrabajos

Beatriz García
Adrián Matas
Mar Ripoll
Iván Rubido
José Miguel Such
Pablo Fernández

Flautas

Mayte Abargues
Jordi López
María Antolí
Carmen Galán

Oboes

Daniel Rodríguez
Ángela González
Rocío Jurado
David Mollá

Clarinetes

Jorge Ripoll
Jaume Ivorra
Kie Umehara

Fagots

Denise Sun
Xavier Vidal

Trompas

Gloria Hijosa
David Melgar
José García
Mónica Berenguer

Trompetas

José Manuel Escobar
Alfonso Cantó
Nacho Civera

Trombones

Victor Belmonte
Alejandro Ivorra
Octavio Montava

Tuba

Andrés Alcaraz

Timbal

Salvador Soler

Percusión

Joan Tejada
Gonzalo Soler
Guillem Serrano

Arpa

Paula Vicente

Piano

Luis Seguí

17/05 - 20.00h

“Para un Nuevo Amanecer”

ADDA·SIMFÒNICA ALICANTE
IRÉNE THEORIN, SOPRANO
JOSEP VICENT, DIRECTOR TITULAR

Strauss, “Cuatro últimas canciones”
Shostakovich, Sinfonía núm. 7 “Leningrado”

RECUERDA: Apertura de puertas 1 hora antes del concierto.

RECORDA: Obertura de portes 1 hora abans del concert.

REMEMBER: Doors open 1 hour before the concert.

.....

La Fundación ADDA, hará todo lo posible por mantener todos los programas, intérpretes, fechas y horarios de la temporada 2023/24. No obstante, se reserva el derecho de poder modificar cualquiera de ellos.

TEMPOR - ADDA
SIMFÒNICA
ALICANTE 23 / 24

*Pasiones
sions*

Con la colaboración de:
Sabadell
Fundación

AS ADDA
SIMFÓNICA
ALICANTE
Josep Vicent
DIRECTOR TITULAR

al DIPUTACIÓN
DE ALICANTE